

บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
เรื่อง การเรียกคืนเงินอุดหนุนและการเรียกค่าปรับตามมาตรการสนับสนุน
การใช้อยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์^{*}

กรมสรรพสามิตมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๖๐๓/๒๕๓๒ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔
ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ ดังนี้

๑. คณะกรรมการนโยบายยานยนต์ไฟฟ้าแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๔
เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๕ ได้เห็นชอบ
ให้ดำเนินมาตรการสนับสนุนการใช้อยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ (มาตรการฯ)
โดยการลดอัตราหรือยกเว้นอากรขาเข้า การลดอัตราภาษีสรรพสามิต และการให้เงินอุดหนุนแก่
ผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการฯ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการใช้อยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทย และขับเคลื่อน
การพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
โดยมอบหมายให้อธิบดีกรมสรรพสามิตหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพสามิตมอบหมายมีอำนาจอนุมัติ
ให้เงินอุดหนุนแก่ผู้ขอรับสิทธิตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กรมสรรพสามิตกำหนด และต่อมา
คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ รับทราบแนวทางการดำเนินงานส่งเสริม
ยานยนต์ไฟฟ้าตามที่กระทรวงพลังงานในฐานะฝ่ายเลขานุการร่วมของคณะกรรมการนโยบาย
ยานยนต์ไฟฟ้าแห่งชาติเสนอ และให้กระทรวงพลังงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามหน้าที่
และอำนาจให้ถูกต้อง เป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ และมติคณะรัฐมนตรี
ที่เกี่ยวข้อง

๒. กรมสรรพสามิตได้ออกประกาศกรมสรรพสามิตเกี่ยวกับมาตรการฯ เพื่อกำหนด
หลักเกณฑ์ทั้งที่เกี่ยวข้องกับมาตรการภาษีและมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี ดังนี้

(๑) มาตรการภาษี เพื่อลดอัตราภาษีสรรพสามิตสำหรับรถยนต์และรถจักรยานยนต์
แบบพลังงานไฟฟ้าจากแบตเตอรี่ (Battery Electric Vehicle : BEV) ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และเงื่อนไขแห่งประกาศกรมสรรพสามิต ได้แก่ ๑) ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์
และเงื่อนไขของรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ประเภทประหยัดพลังงาน
แบบพลังงานไฟฟ้า (Electric Powered Vehicle) ลงวันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๒) ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของรถยนต์กระบะแบบพลังงานไฟฟ้า
(Electric Powered Vehicle) ลงวันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และ ๓) ประกาศ
กรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของรถจักรยานยนต์แบบพลังงานไฟฟ้า ลงวันที่
๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยจะได้รับสิทธิประโยชน์ในเรื่องอัตราภาษีสรรพสามิต

(๒) มาตรการที่ไม่ใช่ภาษี เพื่อให้เงินอุดหนุนสำหรับรถยนต์และรถจักรยานยนต์
แบบพลังงานไฟฟ้าจากแบตเตอรี่ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามประกาศกรมสรรพสามิต

^{*} ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๑/๑๓๖ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ซึ่งสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า ประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกำหนดให้ยานยนต์ไฟฟ้าที่มีสิทธิได้รับเงินอุดหนุนต้องมีคุณลักษณะและคุณสมบัติตามที่ ประกาศกรมสรรพสามิตดังกล่าวกำหนด เช่น กรณีรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ที่มีราคาขายปลีกแนะนำไม่เกิน ๒ ล้านบาท หากมีขนาดความจุแบตเตอรี่ตั้งแต่ ๑๐ กิโลวัตต์ชั่วโมง แต่น้อยกว่า ๓๐ กิโลวัตต์ชั่วโมง มีสิทธิได้รับเงินอุดหนุน ๗๐,๐๐๐ บาท ต่อคัน แต่หากมีขนาดความจุ แบตเตอรี่ ตั้งแต่ ๓๐ กิโลวัตต์ชั่วโมงขึ้นไป มีสิทธิได้รับเงินอุดหนุน ๑๕๐,๐๐๐ บาท ต่อคัน และรถจักรยานยนต์มีสิทธิได้รับเงินอุดหนุน ๑๘,๐๐๐ บาท ต่อคัน โดยเป็นการให้เงินอุดหนุน แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าเพื่อให้สามารถตั้งราคาขายปลีกในจำนวนที่หักเงินอุดหนุนแล้ว ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้บริโภคต้องการซื้อมากขึ้น ผู้บริโภคจึงได้รับประโยชน์โดยอ้อม ในเรื่องราคาที่ลดลง ส่วนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าจะได้รับประโยชน์สำคัญในเรื่องการเพิ่ม กำลังซื้อ

๓. เนื่องจากมาตรการฯ เป็นการลดอัตราหรือยกเว้นอากรขาเข้า การลดอัตราภาษี สรรพสามิต และการให้เงินอุดหนุนแก่ผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการฯ เพื่อให้ราคายานยนต์ไฟฟ้าลดลง ใกล้เคียงกับยานยนต์ประเภทเครื่องยนต์สันดาปภายใน ส่งผลให้เกิดความต้องการซื้อและสร้าง แรงจูงใจให้มีการผลิตรถยนต์และรถจักรยานยนต์แบบพลังงานไฟฟ้าจากแบตเตอรี่เพิ่มขึ้น โดยมี เป้าหมายเพื่อให้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ของอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศ การได้รับ สิทธิประโยชน์ตามมาตรการฯ ย่อมก่อให้เกิดข้อผูกพันแก่ผู้ได้รับสิทธิที่จะต้องดำเนินการบางอย่าง เพื่อตอบแทนให้แก่รัฐ ดังนั้น การออกประกาศกรมสรรพสามิตเพื่อดำเนินการตามมาตรการฯ จึงกำหนดเงื่อนไขหรือข้อผูกพันเกี่ยวกับการผลิตเพื่อชดเชยการนำเข้า และการใช้แบตเตอรี่ หรือชิ้นส่วนสำคัญที่ผลิตในประเทศ โดยข้อ ๑๓ แห่งประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ฯ กำหนดให้ผู้เข้าร่วมมาตรการฯ ต้องผลิตชดเชยให้เป็นไปตามสัดส่วนที่กำหนด เช่น กรณีที่มีการนำเข้ารถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน แบบพลังงานไฟฟ้า จากแบตเตอรี่ที่มีราคาขายปลีกแนะนำไม่เกิน ๒ ล้านบาท และมีขนาดความจุของแบตเตอรี่ตั้งแต่ ๑๐ กิโลวัตต์ชั่วโมงขึ้นไป ต้องผลิตรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน แบบพลังงาน ไฟฟ้าจากแบตเตอรี่รุ่นใดก็ได้ โดยต้องผลิตชดเชยจนครบตามจำนวนการนำเข้ามาในประเทศ ในแบบสำเร็จรูปทั้งคัน ในอัตราส่วน ๑ : ๑ เท่า (นำเข้า ๑ คัน ผลิต ๑ คัน) ของจำนวนที่นำเข้ามาทั้งหมด ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖ เช่น นำเข้ามาและได้รับเงินอุดหนุนจำนวน ๑๐๐ คัน ต้องผลิตชดเชย จำนวน ๑๐๐ คัน ทั้งนี้ จะต้องผลิตให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗ แต่หากจำเป็น ต้องขยายระยะเวลาการผลิตชดเชยจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๘ ต้องผลิตเพื่อชดเชยการนำเข้า ในอัตราส่วน ๑ : ๑.๕ เท่า (นำเข้า ๑ คัน ผลิต ๑.๕ คัน) ของจำนวนที่นำเข้ามาทั้งหมด เช่น นำเข้ามา และได้รับเงินอุดหนุนจำนวน ๑๐๐ คัน ต้องผลิตชดเชยจำนวน ๑๕๐ คัน

๔. ในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการผลิตเพื่อชดเชยการนำเข้า ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า ประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ฯ ได้กำหนดความผิดไว้ตามความในข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง กล่าวคือ หากได้ดำเนินการจ่ายเงินอุดหนุนไปแล้ว กรมสรรพสามิตจะเรียกคืนเงินอุดหนุนดังกล่าวจากผู้ได้รับ

เงินอุดหนุนเป็นรายคันตามจำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการผลิตชดเชยได้ พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี โดยไม่คิดทบต้น และจะบังคับตามหนังสือสัญญาค้ำประกันโดยธนาคารที่วางไว้เต็มจำนวน และข้อ ๑๖ วรรคสอง กำหนดให้ผู้ได้รับสิทธิตามมาตราฯ ตลอดจนผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ที่ได้รับสิทธิดังกล่าว จะต้องร่วมกันรับผิดชอบโดยเสียค่าปรับในจำนวนเท่ากับภาษีสรรพสามิต เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตที่ชำระขาดไปสำหรับรถยนต์นั่ง รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน หรือรถจักรยานยนต์ เป็นรายคันตามจำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการผลิตชดเชยได้ เนื่องจากผู้ที่นำยานยนต์ไฟฟ้าเข้ามานั้น หากเป็นรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน จะได้รับสิทธิเสียภาษีสรรพสามิตในอัตราร้อยละ ๒ (จากร้อยละ ๘) โดยเงื่อนไขของการได้รับการลดอัตราภาษีดังกล่าว ประกาศกรมสรรพสามิตเกี่ยวกับมาตรการภาษีข้างต้นได้กำหนดเงื่อนไขของการผลิตชดเชยไว้เช่นเดียวกัน ดังนั้น หากปรากฏว่าผู้ที่ได้รับสิทธิมิได้ผลิตชดเชยตามเงื่อนไขนั้น ย่อมจะไม่ได้รับสิทธิเสียภาษีสรรพสามิตในอัตราร้อยละ ๒ และจะต้องเสียภาษีสรรพสามิตในอัตราร้อยละ ๘ ซึ่งต้องถือว่าภาษีสรรพสามิตที่เสียไว้ในขั้นตอนของการนำเข้าเป็นการเสียภาษีที่ไม่ถูกต้อง ส่งผลให้มีภาษีสรรพสามิต เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินภาษีได้ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ และความในข้อ ๑๖ วรรคสอง กำหนดให้นำค่าภาษีสรรพสามิต เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มดังกล่าวมากำหนดให้อยู่ในรูปแบบของ “ค่าปรับ” ด้วย หากมิได้ผลิตชดเชยตามเงื่อนไข จะต้องเสียค่าปรับเป็นรายคันตามจำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการผลิตชดเชยได้

๕. โดยที่การผลิตเพื่อชดเชยการนำเข้าตามมาตราฯ จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๘ ซึ่งปัจจุบันครบกำหนดเวลาแล้ว แต่ปรากฏว่ามีผู้ประกอบการที่เข้าร่วมมาตรการฯ บางรายมิได้ดำเนินการผลิตเพื่อชดเชยการนำเข้าให้ครบตามอัตราส่วนที่กำหนด จึงต้องดำเนินการบังคับให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับความรับผิดชอบที่กำหนดไว้ตามประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตราฯ สนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ฯ อย่างไรก็ตามในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียกเงินอุดหนุนเป็นรายคันตามจำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการผลิตชดเชยได้ พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี โดยไม่คิดทบต้น และการเรียกค่าปรับในจำนวนเท่ากับภาษีสรรพสามิต เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ที่ชำระขาดไปเป็นรายคันตามจำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการผลิตชดเชยได้ นั้น กรมสรรพสามิตมีประเด็นปัญหาในเรื่องของรูปแบบในการดำเนินการว่า จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองหรือไม่ โดยมีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า ความรับผิดชอบและมาตรการบังคับสำหรับผู้ได้รับสิทธิตลอดจนผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ที่ได้รับสิทธิ กำหนดไว้ในประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตราฯ สนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ฯ ซึ่งมีสถานะเป็น “กฎ” โดยผู้ได้รับสิทธิตลอดจนผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ที่ได้รับสิทธิได้แสดงเจตนาเข้าผูกพันต่อกฎดังกล่าวจากการที่ผู้ขอรับสิทธิได้ยื่นหนังสือแจ้งความประสงค์ขอรับสิทธิตามมาตราฯ และคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์และพิจารณาการขอรับสิทธิตามมาตราฯ สนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ฯ ได้พิจารณาและตรวจสอบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของการได้รับสิทธิ แล้วนำเสนอต่ออธิบดีกรมสรรพสามิต

หรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพสามิตมอบหมายเพื่อพิจารณาและอนุมัติให้เป็นผู้ได้รับสิทธิ นิติสัมพันธ์ในเรื่องนี้มีรากฐานจากกฎรวมถึงคำสั่งทางปกครองที่ได้อนุมัติให้เป็นผู้ได้รับสิทธิ ดังนั้น เมื่อมีการปฏิบัติผิดเงื่อนไขหรือข้อผูกพันเกี่ยวกับการผลิตชดเชยจนทำให้เกิดความรับผิดที่ได้กำหนดไว้ในกฎข้างต้น กรมสรรพสามิตจึงต้องดำเนินการออกคำสั่งทางปกครองเพื่อเรียกคืนเงินอุดหนุน ดอกเบี้ย รวมถึงการเรียกให้มาชำระค่าปรับตามที่กำหนดไว้ในประกาศกรมสรรพสามิตดังกล่าว หากผู้ได้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองดังกล่าว กรมสรรพสามิตจะต้องใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อบังคับให้เป็นไปตามคำสั่งทางปกครองต่อไป (ความเห็นในแนวทางนี้อาจเทียบเคียงได้กับข้อเท็จจริงบางส่วนที่เกิดขึ้นในคดีเกี่ยวกับการเรียกเงินคืนจากโครงการราชนະ ตามนัยของคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๘๖๓/๒๕๖๕)

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า นิติสัมพันธ์ในเรื่องนี้มาจากการที่ผู้ได้รับสิทธิตลอดจนผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิแสดงเจตนาเข้าร่วมมาตรการฯ และกรมสรรพสามิตได้ลงนามในข้อตกลงการรับสิทธิตามมาตราฯ ซึ่งเป็นข้อตกลงที่ปรากฏอยู่ในแบบแนบท้ายประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้น้ำมันไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ฯ โดยข้อตกลงนี้กำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ผู้ได้รับสิทธิตลอดจนผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิ ให้สัญญาไว้ต่อกรมสรรพสามิตว่าจะดำเนินการซึ่งรวมถึงข้อผูกพันหรือหน้าที่ในการผลิตเพื่อชดเชยการนำเข้า และความรับผิดหากไม่สามารถดำเนินการผลิตเพื่อชดเชยการนำเข้าได้ตามเงื่อนไข แม้รายละเอียดในข้อตกลงการรับสิทธิที่ลงนามกันนั้นจะมีเนื้อหาเช่นเดียวกับประกาศกรมสรรพสามิตดังกล่าว แต่การที่ทุกฝ่ายได้ลงนามเป็นข้อตกลงร่วมกันย่อมถือเป็นการร่วมผูกนิติสัมพันธ์กันโดยตั้งอยู่บนรากฐานของสัญญา เมื่อไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงการรับสิทธิ กรมสรรพสามิตจึงต้องใช้สิทธิเรียกร้องให้ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อตกลงการรับสิทธิ และหากยังคงไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงการรับสิทธิ กรมสรรพสามิตจะต้องใช้สิทธิทางศาลเพื่อบังคับให้เป็นไปตามความรับผิดที่ได้ตกลงร่วมกันไว้ตามข้อตกลงการรับสิทธิต่อไป (ความเห็นในแนวทางนี้อาจเทียบเคียงได้กับข้อเท็จจริงบางส่วนที่เกิดขึ้นในคดีเกี่ยวกับการเรียกเงินคืนจากโครงการรถยนต์คันแรกตามนโยบายรัฐบาล ตามนัยของคำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๗๙/๒๕๖๒ และคำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๘๐/๒๕๖๒)

กรมสรรพสามิตพิจารณาแล้ว เห็นว่า ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินการเรียกคืนเงินอุดหนุน ดอกเบี้ย และค่าปรับตามมาตราฯ จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองหรือไม่นั้น กรมสรรพสามิตและคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์และพิจารณาการขอรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้น้ำมันไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ไม่สามารถหาข้อยุติได้ว่าจะต้องดำเนินการไปในแนวทางใด ประกอบกับมีแนวโน้มว่ากรมสรรพสามิตจะต้องดำเนินการในหลายกรณี โดยต้องมีการเรียกคืนเงินอุดหนุน ดอกเบี้ย และค่าปรับในจำนวนหลักพันล้านบาท จึงต้องมีข้อยุติที่ชัดเจนตั้งแต่ต้นเพื่อป้องกันประเด็นปัญหาในทางกฎหมายหรือข้อโต้แย้งต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น กรมสรรพสามิตจึงขอหารือในประเด็นว่า นิติสัมพันธ์ระหว่างกรมสรรพสามิต ผู้ได้รับสิทธิตามมาตราฯ ตลอดจนผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิ มีรากฐานมาจากกฎและคำสั่งทางปกครองหรือมีรากฐานมาจากสัญญา และในการเรียกคืนเงินอุดหนุน ดอกเบี้ย และค่าปรับ จะต้องปฏิบัติ

ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองหรือไม่ เพื่อที่กรมสรรพสามิตจะได้ดำเนินการให้ถูกต้อง ครบถ้วน และสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้พิจารณาข้อหารือของกรมสรรพสามิต โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมสรรพสามิต) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ดังนี้

๑. การดำเนินการตามมาตรการสนับสนุนการใช้นานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ (มาตรการฯ) ของกรมสรรพสามิต ในส่วนของมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีซึ่งเป็นการให้เงินอุดหนุน กรมสรรพสามิตได้รับการจัดสรรงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อนำมาใช้เป็นเงินอุดหนุน ดังนี้

(๑) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ และ พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายจากงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ และพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

(๒) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ส่วนหนึ่งได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามงบประมาณงานบูรณาการพัฒนากิจการและบริหารแห่งอนาคต โครงการสนับสนุนการใช้นานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ งบเงินอุดหนุน เงินอุดหนุนทั่วไป รายการเงินอุดหนุนตามมาตรการ EV3 แต่ไม่เพียงพอ กรมสรรพสามิตจึงขอรับการจัดสรรจากงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ อีกส่วนหนึ่ง

(๓) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามงบประมาณงานบูรณาการพัฒนากิจการและบริหารแห่งอนาคต โครงการสนับสนุนการใช้นานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ งบเงินอุดหนุน เงินอุดหนุนทั่วไป รายการเงินอุดหนุนตามมาตรการ EV3 ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๒. การขอรับเงินอุดหนุนตามประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้นานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ มีขั้นตอนสรุปได้ ดังนี้

(๑) ขั้นตอนการยื่นคำขอรับสิทธิตามมาตรการฯ จะต้องดำเนินการตามข้อ ๔ ที่กำหนดให้ผู้ขอรับสิทธิยื่นหนังสือแจ้งความประสงค์ขอรับสิทธิตามมาตรการฯ พร้อมเอกสารหลักฐานต่ออธิบดีกรมสรรพสามิต โดยคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์และพิจารณาการขอรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้นานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์จะเป็นผู้พิจารณาและตรวจสอบ แล้วเสนอต่ออธิบดีกรมสรรพสามิตหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพสามิตมอบหมายเพื่อพิจารณาและอนุมัติให้เป็นผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการฯ

(๒) ขั้นตอนการทำข้อตกลงการรับสิทธิตามมาตรการฯ จะต้องดำเนินการตามข้อ ๕ ที่กำหนดให้ผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการฯ และผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ที่ได้รับสิทธิต้องทำข้อตกลงการรับสิทธิตามมาตรการฯ กับอธิบดีกรมสรรพสามิตหรือผู้ที่อธิบดี

กรมสรรพสามิตมอบหมายเพื่อตกลงจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในประกาศกรมสรรพสามิตดังกล่าว

(๓) ขั้นตอนการขอรับเงินอุดหนุน จะต้องดำเนินการตามข้อ ๑๒ โดยผู้ได้รับสิทธิตามมาตราฯ จะต้องยื่นแบบคำขอรับเงินอุดหนุน พร้อมเอกสารหลักฐานต่ออธิบดีกรมสรรพสามิต โดยคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์และพิจารณาการขอรับสิทธิตามมาตราฯ สนับสนุนการใช้จ่ายยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์จะเป็นผู้พิจารณาและตรวจสอบ แล้วเสนอต่ออธิบดีกรมสรรพสามิตหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพสามิตมอบหมายเพื่อพิจารณาและอนุมัติเงินอุดหนุนให้แก่ผู้ได้รับสิทธิตามมาตราฯ ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินอุดหนุน (ผู้ได้รับเงินอุดหนุน)

๓. ตามกรณีที่หารือ กรมสรรพสามิตตรวจสอบพบว่า ผู้ได้รับเงินอุดหนุนตามมาตราฯ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับการผลิตรถยนต์เพื่อชดเชยการนำเข้าซึ่งจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๘ ตามข้อ ๑๓.๑ แห่งประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตราฯ สนับสนุนการใช้จ่ายยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ฯ อันเป็นเหตุให้กรมสรรพสามิตต้องดำเนินการเรียกคืนเงินอุดหนุนและเรียกค่าปรับตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๖ ต่อไป

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้พิจารณาข้อหารือประกอบกับข้อเท็จจริงเพิ่มเติมดังกล่าวแล้ว เห็นสมควรกำหนดประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า การเรียกคืนเงินอุดหนุน และการเรียกค่าปรับตามมาตราฯ ในกรณีผู้ได้รับเงินอุดหนุนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับการผลิตรถยนต์เพื่อชดเชยการนำเข้า กรมสรรพสามิตจะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่ เห็นว่า การดำเนินการตามมาตราฯ ของกรมสรรพสามิตเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ที่รับทราบแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมยานยนต์ไฟฟ้าตามผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายยานยนต์ไฟฟ้าแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๕ ซึ่งกรมสรรพสามิตได้รับมอบหมายจากมติคณะรัฐมนตรีที่มีคำสั่งให้กรมสรรพสามิตต้องดำเนินการออกมาตรการภาษีและมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีตามที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจ โดยในส่วนของมาตรการภาษีซึ่งเป็นการลดภาษีสรรพสามิต กรมสรรพสามิตได้ดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อออกประกาศกรมสรรพสามิต ได้แก่ ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ประเภทประเภทยนต์พลังงานแบบพลังงานไฟฟ้า (Electric Powered Vehicle) ลงวันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของรถยนต์กระบะแบบพลังงานไฟฟ้า (Electric Powered Vehicle) ลงวันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของรถจักรยานยนต์แบบพลังงานไฟฟ้า ลงวันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สำหรับในส่วนของมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีซึ่งเป็นการให้เงินอุดหนุน กรมสรรพสามิตได้ดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปี ประกอบกับประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตราฯ สนับสนุนการใช้จ่ายยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ อันเป็นการปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีที่สั่งการโดยชอบให้ดำเนินการ

เมื่อการดำเนินการของกรมสรรพสามิตตามมาตราการที่ไม่ใช่ภาษีซึ่งเป็นการให้เงินอุดหนุน อธิบดีกรมสรรพสามิตหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพสามิตมอบหมายมีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบและอนุมัติการเป็นผู้ได้รับสิทธิตามมาตราการฯ รวมทั้งอนุมัติเงินอุดหนุน การออกคำสั่งอนุมัติให้เป็นผู้ได้รับสิทธิตามมาตราการฯ และอนุมัติเงินอุดหนุนจึงเป็นการกระทำฝ่ายเดียวของกรมสรรพสามิตโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปี ประกอบกับประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตราการสนับสนุนการใช้น้ำมันดีเซลไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์^๒ กรมสรรพสามิตหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพสามิตมอบหมายจึงเป็นเจ้าหน้าที่ที่ตามบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่” ตามมาตรา ๕^๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เนื่องจากเป็นผู้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐตามกฎหมายในการดำเนินกิจการทางปกครองเพื่อส่งเสริมให้เกิดการใช้น้ำมันดีเซลไฟฟ้าในประเทศไทยและขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้น คำสั่งอนุมัติให้เป็นผู้ได้รับสิทธิตามมาตราการฯ และอนุมัติเงินอุดหนุนจึงมีสถานะเป็นคำสั่งทางปกครองตามบทนิยามคำว่า “คำสั่งทางปกครอง” ตามมาตรา ๕^๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เนื่องจากเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ใช้อำนาจตามกฎหมายซึ่งมีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้น

^๒การดำเนินมาตรการภาษีและมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีของกรมสรรพสามิตในเรื่องนี้ มีลักษณะเดียวกับมาตรการสนับสนุนทางเศรษฐกิจของสาธารณรัฐฝรั่งเศสซึ่งดำเนินการผ่านการให้เงินอุดหนุน (subvention) และการยกเว้นภาษี (exonération fiscale) ทั้งนี้ สภาแห่งรัฐ (Conseil d'Etat) ได้วางแนวทางเกี่ยวกับลักษณะของการให้เงินอุดหนุนว่า รัฐสามารถให้เงินอุดหนุนได้โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายงบประมาณรายจ่ายประจำปี (Loi de finances) ซึ่งการให้เงินอุดหนุนเป็นอำนาจในการตัดสินใจฝ่ายเดียวของหน่วยงานรัฐ (unilateral) เพื่อสนับสนุนกิจกรรมที่เป็นประโยชน์สาธารณะ นอกจากนี้ กรณีการให้เงินอุดหนุนตามโครงการของรัฐในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ศาลปกครองสูงสุดแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (Bundesverwaltungsgericht) ได้เคยวางแนวทางไว้ว่า การให้เงินอุดหนุนตามโครงการของรัฐ (Subvention) เป็นการกระทำที่เป็นการให้ประโยชน์แก่ประชาชนซึ่งมิได้เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ดังนั้น แม้จะไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวไว้โดยตรง แต่รัฐย่อมอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อดำเนินการดังกล่าวได้

“มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐหรือไม่ก็ตาม

ฯลฯ

ฯลฯ

“มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า

(๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็น การถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

(๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

ฯลฯ

ระหว่างบุคคลหรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลผู้ยื่นคำขอรับสิทธิประโยชน์ ตามมาตรการฯ ทั้งนี้ สอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการวิधिปฏิบัติราชการทางปกครองที่เคยให้ความเห็นไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๙๑๐/๒๕๕๗^๕ นอกจากนี้ ในส่วนของการทำข้อตกลงการรับสิทธิ ตามมาตรการฯ ซึ่งเป็นขั้นตอนก่อนการขอรับเงินอุดหนุนตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕^๖ แห่งประกาศ กรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุน การใช้น้ำมันดีเซลไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ฯ นั้น เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของการทำ ข้อตกลงดังกล่าวแล้ว เห็นว่ามีลักษณะเป็นเพียงการแสดงเจตนาฝ่ายเดียวของผู้ได้รับสิทธิตาม มาตรการฯ และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิ ดังกล่าวว่าจะทำตามเงื่อนไขในการได้รับสิทธิตามมาตรการฯ โดยกรมสรรพสามิตไม่มีหน้าที่ที่จะต้อง ปฏิบัติการใดเป็นการตอบแทน ดังนั้น การทำข้อตกลงดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นเพียงคำรับรอง ในการปฏิบัติตามเงื่อนไขของคำสั่งทางปกครองที่อนุมัติเงินอุดหนุนเท่านั้น^๗ มิใช่เป็นความสัมพันธ์ ในลักษณะของสัญญาที่ผูกพันกันระหว่างคู่สัญญา ดังที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้เคยวินิจฉัยไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๔๗๘/๒๕๖๘^๘

^๕บันทึกคณะกรรมการวิधिปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่อง การมีหนังสือปฏิเสธสิทธิในการขอรับ เงินคืนของประชาชนตามมาตรการรถยนต์คันแรกของรัฐบาล ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๓/๑๓๔ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงกรมสรรพสามิต

^๖ข้อ ๕ ผู้ขอรับสิทธิตามข้อ ๒ ที่ได้รับการอนุมัติให้เป็นผู้ได้รับสิทธิตามข้อ ๔ วรรคสอง ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิในขั้นตอนการขอรับสิทธิดังกล่าว ต้องทำข้อตกลงการรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้น้ำมันดีเซลไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ กับอธิบดีกรมสรรพสามิตหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพสามิตมอบหมาย และเมื่อได้มีการลงนามข้อตกลงการรับสิทธิ จนเสร็จสมบูรณ์แล้ว ให้เก็บต้นฉบับข้อตกลงการรับสิทธินั้นไว้ ณ สำนักมาตรฐานและพัฒนาการจัดเก็บภาษี ๒ และส่งมอบคู่ฉบับข้อตกลงการรับสิทธิให้ผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้น้ำมันดีเซลไฟฟ้าประเภทรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ รวมทั้งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิดังกล่าว ทั้งนี้ ให้สำนักมาตรฐานและพัฒนาการจัดเก็บภาษี ๒ สำนักเอกสารข้อตกลงการรับสิทธิให้สำนักงานสรรพสามิตภาค และสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่ หรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ ที่สถานประกอบการของผู้นำเข้าตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี เพื่อทราบ

^๗กรณีที่หน่วยงานของรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เอกชนซึ่งเป็นผู้รับประโยชน์ โดยผู้รับประโยชน์ จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในการรับเงินอุดหนุน นั้น ได้เคยมีการแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม วิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม จากเดิมบทบัญญัติมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้ใช้ถ้อยคำว่า “ข้อตกลงให้ดำเนินโครงการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือโครงการวิจัยและนวัตกรรม” ต่อมาบทบัญญัติมาตราดังกล่าวได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการส่งเสริม วิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยแก้ไขถ้อยคำเป็น “คำรับรองการปฏิบัติตามเงื่อนไข ของการรับเงินอุดหนุนให้ดำเนินโครงการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือโครงการวิจัยและนวัตกรรม” เพื่อไม่ให้เกิด การตีความว่าเป็นการทำความตกลงกันระหว่างสองฝ่ายอันมีลักษณะเป็นสัญญา แต่เป็นเรื่องของการทำคำรับรอง ของผู้ได้รับเงินอุดหนุนว่าจะปฏิบัติตามเงื่อนไขในการได้รับเงินอุดหนุน

^๘บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบละเมิด กรณีเกิดความเสียหายแก่เงินทุนอุดหนุนวิจัยที่หน่วยงานของรัฐได้รับการจัดสรรงบประมาณ จากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วน ที่ นร ๐๙๑๑/๔๕ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๘ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำหรับการกำหนดให้ผู้ได้รับสิทธิตามมาตราฯ และผู้ประกอบการ หรือผู้ประกอบการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ที่ได้รับสิทธิดังกล่าว มีหน้าที่ต้องดำเนินการผลิตรถยนต์ เพื่อชดเชยการนำเข้าตามสัดส่วนที่กำหนดตามข้อ ๑๓.๑^๙ แห่งประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตราฯ สนับสนุนการใช้น้ำมันไฟฟ้าประเภท รถยนต์และรถจักรยานยนต์ฯ โดยหากฝ่าฝืนจะเป็นเหตุให้กรมสรรพสามิตเรียกคืนเงินอุดหนุน และเรียกค่าปรับจากบุคคลดังกล่าว แล้วแต่กรณี ตามข้อ ๑๖^{๑๐} นั้น มีลักษณะเป็นการกำหนดเงื่อนไข ที่จำเป็นซึ่งเป็นข้อสงวนสิทธิประกอบคำสั่งอนุมัติให้ผู้ได้รับสิทธิตามมาตราฯ และอนุมัติ

๙ข้อ ๑๓ ผู้ได้รับสิทธิตามมาตราฯ สนับสนุนการใช้น้ำมันไฟฟ้าประเภทรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ตามข้อ ๔ วรรคสอง ซึ่งเป็นผู้ขอรับสิทธิตามข้อ ๒.๔ ข้อ ๒.๕ ข้อ ๒.๖ หรือข้อ ๒.๗ สำหรับ รถยนต์นั่ง รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน หรือรถจักรยานยนต์ ตามข้อ ๓.๑ ข้อ ๓.๒ หรือข้อ ๓.๔ แล้วแต่กรณี ต้องผลิตรถยนต์นั่ง รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน รถยนต์กระบะ หรือรถจักรยานยนต์ แบบพลังงานไฟฟ้าจากแบตเตอรี่ (Battery Electric Vehicle : BEV) หรือต้องดำเนินการเพื่อให้ผู้ประกอบการ หรือผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิในขั้นตอนการขอรับสิทธิดังกล่าว ผลิตรถยนต์นั่ง รถยนต์โดยสาร ที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน รถยนต์กระบะ หรือรถจักรยานยนต์ แบบพลังงานไฟฟ้าจากแบตเตอรี่ (Battery Electric Vehicle : BEV) แล้วแต่กรณี เพื่อชดเชยการนำเข้าที่ได้รับสิทธิตามมาตราฯ สนับสนุนการใช้น้ำมันไฟฟ้าประเภท รถยนต์และรถจักรยานยนต์ ซึ่งมีการนำเข้ามาในประเทศในแบบสำเร็จรูปทั้งคัน (Completely Built Up : CBU) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ (๑ พฤศจิกายน - ๓๑ ธันวาคม) และปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖ โดยมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับการผลิตเพื่อชดเชยการนำเข้า ดังนี้

๑๓.๑ กรณีที่มีการนำเข้ารถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ที่มีราคา ขยายปลีกแนะนำไม่เกิน ๒ ล้านบาท และมีขนาดความจุของแบตเตอรี่ตั้งแต่ ๑๐ กิโลวัตต์ชั่วโมงขึ้นไป ตามข้อ ๓.๑ หรือข้อ ๓.๒ แล้วแต่กรณี ให้ผลิตรถยนต์นั่ง รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน หรือรถยนต์กระบะ รุ่นใดก็ได้ โดยต้องผลิตชดเชยจนครบตามจำนวนการนำเข้าในประเทศในแบบสำเร็จรูปทั้งคัน ในอัตราส่วน ๑ : ๑ เท่า (นำเข้า ๑ คัน ผลิต ๑ คัน) ของจำนวนที่นำเข้าทั้งหมด ภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗ หากจำเป็นต้องขยาย ระยะเวลาการผลิตชดเชยจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๘ ต้องผลิตชดเชยการนำเข้าในอัตราส่วน ๑ : ๑.๕ เท่า (นำเข้า ๑ คัน ผลิต ๑.๕ คัน) ของจำนวนที่นำเข้าทั้งหมด

ฯลฯ

ฯลฯ

๑๐ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ที่ได้รับสิทธิ ตามมาตราฯ สนับสนุนการใช้น้ำมันไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ตามข้อ ๔ วรรคสอง ซึ่งเป็น ผู้ขอรับสิทธิตามข้อ ๒.๔ ข้อ ๒.๕ ข้อ ๒.๖ หรือข้อ ๒.๗ ไม่ดำเนินการผลิตรถยนต์นั่ง รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน รถยนต์กระบะ หรือรถจักรยานยนต์ แบบพลังงานไฟฟ้าจากแบตเตอรี่ (Battery Electric Vehicle : BEV) แล้วแต่กรณี เพื่อชดเชยการนำเข้าให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๓ หากสำนักบริหารการคลัง และรายได้ดำเนินการจ่ายเงินอุดหนุนไปแล้วตามข้อ ๑๒ วรรคสอง กรมสรรพสามิตจะเรียกคืนเงินอุดหนุนดังกล่าว จากผู้ได้รับเงินอุดหนุนเป็นรายคันตามจำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการผลิตชดเชยได้ พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี โดยไม่คิดทบต้น และจะบังคับตามหนังสือสัญญาประกันโดยธนาคารที่วางไว้ตามข้อ ๖ เต็มจำนวน

การไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการผลิตเพื่อชดเชยการนำเข้าตามวรรคหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นกรณีที่มีสิทธิได้รับเงินอุดหนุนหรือไม่ ผู้ได้รับสิทธิตามมาตราฯ สนับสนุนการใช้น้ำมันไฟฟ้า ประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ตามข้อ ๔ วรรคสอง ตลอดจนผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการ ที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ที่ได้รับสิทธิดังกล่าว จะต้องร่วมกันรับผิดชอบโดยเสียค่าปรับในจำนวนเท่ากับภาษีสรรพสามิต เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ที่ชำระขาดไป สำหรับรถยนต์นั่ง รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่ง ไม่เกิน ๑๐ คน หรือรถจักรยานยนต์ เป็นรายคันตามจำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการผลิตชดเชยได้

เงินอุดหนุนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมาตรการฯ ดังนั้น กรณีจึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีการกำหนดเงื่อนไขตามมาตรา ๓๙^{๑๑} วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ประกอบการบางรายซึ่งเป็นผู้ได้รับสิทธิตามมาตราฯ และได้รับเงินอุดหนุน ไม่ได้ดำเนินการผลิตรถยนต์เพื่อชดเชยการนำเข้าตามสัดส่วนที่กำหนดให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๘ จึงเป็นกรณีที่ผู้ประกอบการดำเนินการผิดไปจากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ และเมื่อได้พิจารณาแล้วว่า การออกคำสั่งอนุมัติให้เป็นผู้ได้รับสิทธิตามมาตราฯ และอนุมัติเงินอุดหนุนเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้ประโยชน์ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการตามมาตราฯ สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ และเพื่อให้คำสั่งทางปกครองเกิดสภาพบังคับและบรรลุผล กรมสรรพสามิตย่อมอาศัยอำนาจตามที่ได้กำหนดไว้ในเงื่อนไขประกอบคำสั่งอนุมัติให้เป็นผู้ได้รับสิทธิตามมาตราฯ และอนุมัติเงินอุดหนุนเพื่อเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวตามมาตรา ๔๙^{๑๒} ประกอบกับมาตรา ๕๓^{๑๓} วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ พร้อมเรียกคืน

^{๑๑}มาตรา ๓๙ การออกคำสั่งทางปกครอง เจ้าหน้าที่อาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เว้นแต่กฎหมายจะกำหนดข้อจำกัดดุลพินิจเป็นอย่างอื่น

การกำหนดเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง ให้ความหมายรวมถึงการกำหนดเงื่อนไขในกรณีดังต่อไปนี้ตามความเหมาะสมแก่กรณีด้วย

(๑) การกำหนดให้สิทธิหรือภาระหน้าที่เริ่มมีผลหรือสิ้นสุด ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง

(๒) การกำหนดให้การเริ่มมีผลหรือสิ้นสุดของสิทธิหรือภาระหน้าที่ต้องขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ในอนาคตที่ไม่แน่นอน

(๓) ข้อสงวนสิทธิที่จะยกเลิกคำสั่งทางปกครอง

(๔) การกำหนดให้ผู้ได้รับประโยชน์ต้องกระทำการหรือเว้นกระทำการหรือต้องมีภาระหน้าที่หรือยอมรับภาระหน้าที่หรือความรับผิดชอบบางประการ หรือการกำหนดข้อความในการจัดให้มี เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มข้อกำหนดดังกล่าว

^{๑๒}มาตรา ๔๙ เจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ ไม่ว่าจะพ้นขั้นตอนการกำหนดให้อุทธรณ์หรือให้โต้แย้งตามกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นมาแล้วหรือไม่

การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น เว้นแต่คำสั่งทางปกครองจะได้ทำขึ้นเพราะการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งหรือการข่มขู่หรือการชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีชอบด้วยกฎหมาย

^{๑๓}มาตรา ๕๓ คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่เป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งทางปกครองอาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยให้มีผลตั้งแต่ขณะที่เพิกถอนหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่คงต้องทำคำสั่งทางปกครองที่มีเนื้อหาทำนองเดียวกันนั้นอีกหรือเป็นกรณีที่การเพิกถอนไม่อาจกระทำได้เพราะเหตุอื่น ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงประโยชน์ของบุคคลภายนอกประกอบด้วย

คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งทางปกครองอาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยให้มีผลตั้งแต่ขณะที่เพิกถอน หรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้เฉพาะเมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีกฎหมายกำหนดให้เพิกถอนได้หรือมีข้อสงวนสิทธิให้เพิกถอนได้ในคำสั่งทางปกครองนั้นเอง

(๒) คำสั่งทางปกครองนั้นมีข้อกำหนดให้ผู้รับประโยชน์ต้องปฏิบัติ แต่ไม่มีการปฏิบัติภายในเวลาที่กำหนด

(๓) ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งหากมีข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เช่นนี้ในขณะที่ทำคำสั่งทางปกครองแล้วเจ้าหน้าที่คงจะไม่ทำคำสั่งทางปกครองนั้น และหากไม่เพิกถอนจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะได้

(มีต่อหน้าถัดไป)

เงินอุดหนุนและค่าปรับจากผู้ที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี รวมทั้งแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์หรือโต้แย้ง คำสั่งเพิกถอนดังกล่าวตามมาตรา ๔๐^{๑๔} แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ทั้งนี้ หากผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งเพิกถอนฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง กรมสรรพสามิตย่อมพิจารณา ใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อให้คำสั่งเพิกถอนที่ออกไปบรรลุผล โดยจะต้องมีหนังสือเตือน ให้ผู้นั้นชำระเงินภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวันและถ้าไม่มีการปฏิบัติตาม คำเตือนจึงจะใช้มาตรการบังคับทางปกครองต่อไปตามมาตรา ๖๓/๒^{๑๕} ประกอบกับมาตรา ๖๓/๗^{๑๖} แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑๓)

(๔) บทกฎหมายเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งหากมีบทกฎหมายเช่นนี้ในขณะที่ทำคำสั่งทางปกครองแล้ว เจ้าหน้าที่คงจะไม่ทำคำสั่งทางปกครองนั้น แต่การเพิกถอนในกรณีนี้ให้กระทำได้เท่าที่ผู้รับประโยชน์ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ หรือยังไม่ได้รับประโยชน์ตามคำสั่งทางปกครองดังกล่าว และหากไม่เพิกถอนจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะได้

(๕) อาจเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะหรือต่อประชาชนอันจำเป็นต้อง ป้องกันหรือขจัดเหตุดังกล่าว

ในกรณีที่มีการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเพราะเหตุตามวรรคสอง (๓) (๔) และ (๕) ผู้ได้รับประโยชน์มีสิทธิได้รับค่าทดแทนความเสียหายอันเกิดจากความเชื่อโดยสุจริตในความคงอยู่ของคำสั่ง ทางปกครองได้ และให้นำมาตรา ๕๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงินหรือให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ ที่อาจแบ่งแยกได้ อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยให้มีผลย้อนหลังหรือไม่มีผลย้อนหลังหรือมีผลในอนาคต ไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มิได้ปฏิบัติหรือปฏิบัติล่าช้าในอันที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของคำสั่ง ทางปกครอง

(๒) ผู้ได้รับประโยชน์มิได้ปฏิบัติหรือปฏิบัติล่าช้าในอันที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไข ของคำสั่งทางปกครอง

ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^{๑๔}มาตรา ๔๐ คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระบุงรณที่อาจอุทธรณ์ หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าวไว้ด้วย

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้ง เริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลาดังกล่าวมีระยะเวลา สั้นกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่รับคำสั่งทางปกครอง

^{๑๕}มาตรา ๖๓/๒ เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองมีอำนาจที่จะพิจารณาใช้มาตรการบังคับ ทางปกครองเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งของตนได้ตามบทบัญญัติในหมวดนี้ เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับไว้ก่อน โดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้นเอง ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ หรือผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้อง ของคำสั่งทางปกครองดังกล่าว

เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งจะมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ใต้บังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่อื่น เป็นผู้ดำเนินการก็ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพียงเท่าที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง โดยกระทบกระเทือนผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองน้อยที่สุด

^{๑๖}มาตรา ๖๓/๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่มีคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ชำระเงิน ถ้าถึงกำหนดแล้ว ไม่มีการชำระโดยถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองมีหนังสือเตือนให้ผู้นั้นชำระภายในระยะเวลา ที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือน เจ้าหน้าที่มีอำนาจใช้มาตรการบังคับทางปกครอง โดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้นั้นและขายทอดตลาดเพื่อชำระเงินให้ครบถ้วนได้

(มีต่อหน้าถัดไป)

อนึ่ง คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมีข้อสังเกตว่า การให้เงินอุดหนุนเพื่อช่วยเหลือแก่ภาคเอกชนตามโครงการของรัฐ โดยผู้รับเงินอุดหนุนมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่หน่วยงานของรัฐกำหนด กรณีจึงเห็นสมควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติกำหนดแนวทางปฏิบัติให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการให้ผู้รับเงินอุดหนุนลงนามในคำรับรองการปฏิบัติตามเงื่อนไขของการรับเงินอุดหนุนแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยหน่วยงานของรัฐต้องลงนามด้วย และหน่วยงานของรัฐไม่ควรเรียกการดำเนินการดังกล่าวว่า “ข้อตกลง” เพื่อมิให้เกิดความเข้าใจผิดว่านิติสัมพันธ์ระหว่างรัฐและเอกชนในเรื่องการให้เงินอุดหนุนมีลักษณะเป็นสัญญา โดยให้พิจารณาใช้ถ้อยคำอื่น เช่น “คำรับรอง” หรือ “คำรับรองการปฏิบัติตามเงื่อนไขของการรับเงินอุดหนุน” ตามที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายตามมาตรา ๑๘^{๓๗} แห่งพระราชบัญญัติการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ การวิจัย และนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ การวิจัย และนวัตกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(นายณพต เกร์ฤกษ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๖๙

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑๖)

ในการใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองเพื่อดำเนินการยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินต่อไป

เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครอง และการแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

^{๓๗}มาตรา ๑๘ ในกรณีมีความจำเป็น จะทำคำรับรองการปฏิบัติตามเงื่อนไขของการรับเงินอุดหนุน ให้ดำเนินโครงการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือโครงการวิจัยและนวัตกรรม โดยให้ได้รับเงินงบประมาณจากกองทุนเงินหนึ่งปีงบประมาณก็ได้